

Europeiska unionens officiella tidning

L 265

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyr tionde årgången

26 september 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1405/2006 av den 18 september 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1406/2006 av den 18 september 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 1407/2006 av den 25 september 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1408/2006 av den 22 september 2006 om förbud mot fiske efter torsk i ICES-områdena I och II b med fartyg som seglar under polsk flagg 12
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1409/2006 av den 22 september 2006 om förbud mot fiske efter torsk i ICES-områdena I och II (norska vatten) av fartyg som seglar under fransk flagg 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 1410/2006 av den 25 september 2006 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1002/2006, för regleringsåret 2006/2007 16

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2006/646/EG:

- ★ Beslut nr 1/2006 av tullsamarbetskommittén EG-Turkiet av den 26 september 2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet 18

2006/647/EG:

- ★ Kommissionens rekommendation av den 22 september 2006 om solskyddsmedels effektivitet och påståenden om detta [delgivet med nr K(2006) 4089] ⁽¹⁾ 39

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1405/2006

av den 18 september 2006

om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Det speciella geografiska läget för en del av de Egeiska öarna medför ökade transportkostnader för försörjning av vissa produkter som är nödvändiga som livsmedel, för bearbetning eller som insatsvaror inom jordbruket. Objektiva faktorer i form av ökaraktären och den avlägsna belägenheten medför dessutom ytterligare begränsningar för ekonomiska aktörer och producenter på Egeiska öarna och skapar stora svårigheter för deras verksamhet. I vissa fall är de ekonomiska aktörerna och producenterna underkastade en "dubbel ökaraktär". Dessa svårigheter kan lindras genom att priset på ovannämnda produkter sänks. Det bör därför införas en särskild försörjningsordning för att garantera de Egeiska öarnas försörjning samt minska de merkostnader som uppstår till följd av deras avlägsna belägenhet, ökaraktär och belägenhet långt bort från fastlandet.
- (2) De problem som råder på Egeiska öarna förvärras på grund av öarnas ringa storlek. För att de åtgärder som planeras verkligen skall bli effektiva, bör de bara gälla för öar som betecknas som "mindre öar".
- (3) Gemenskapsåtgärder för att stödja den lokala produktionen i de mindre Egeiska öarna så som de fastställdes i rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾ har

bland andra omfattat flera produkter och åtgärder för produktion, marknadsföring och bearbetning. Åtgärderna har visat sig effektiva och har bidragit till att jordbruksverksamheten upprätthållits och utvecklats. Gemenskapen måste därför fortsätta att stödja denna produktion, som är en grundläggande faktor för den miljömässiga, sociala och ekonomiska jämvikten på de mindre Egeiska öarna. Erfarenheten har visat att ett stärkt partnerskap med lokala myndigheter på samma sätt som politiken för landsbygdsutveckling kan göra det lättare att på ett mer riktat vis få grepp om de berörda öarnas särskilda problem. Det är därför viktigt att fortsätta att stödja lokal produktion genom ett allmänt program på lämpligaste geografiska nivå och detta program bör Grekland överlämna till kommissionen.

- (4) För att man skall kunna uppnå målet att sänka priserna i de mindre Egeiska öarna samt lindra de merkostnader som uppstår till följd av deras avlägsna belägenhet, ökaraktär och belägenhet långt bort från fastlandet, men samtidigt bibehålla gemenskapsprodukternas konkurrenskraft, bör stöd beviljas för leverans av gemenskapsprodukter till de mindre Egeiska öarna. Stöden bör ta hänsyn till merkostnaderna för transport till de mindre Egeiska öarna och, när det gäller insatsvaror i jordbruket eller produkter avsedda för bearbetning, till merkostnader på grund av ökaraktären och belägenhet långt bort från fastlandet.
- (5) Eftersom de kvantiteter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen är begränsade till de mindre Egeiska öarnas försörjningsbehov, stör systemet inte den inre marknadens funktion. Den särskilda försörjningsordningens ekonomiska fördelar bör inte heller leda till omläggning av handeln med de berörda produkterna. Sändning eller export av dessa produkter från de mindre Egeiska öarna bör därför förbjudas. Sändning eller export av dessa produkter bör däremot vara tillåten, när den fördel som följer av den särskilda försörjningsordningen har betalats tillbaka eller, när det gäller bearbetade produkter, i syfte att möjliggöra regional handel. Hänsyn bör också tas till export till tredjeland, och export av bearbetade produkter som svarar mot traditionell export bör därför tillåtas. Denna begränsning bör inte heller gälla traditionella sändningar av bearbetade produkter. För tydlighetens skull bör det i denna förordning fastställas en referensperiod för definition av traditionellt exporterade eller avsända kvantiteter.

⁽¹⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

- (6) För att försörjningsordningens mål skall anses vara uppnådda, bör de ekonomiska fördelarna med ordningen få återverkningar på produktionskostnaderna samt leda till prissänkningar ända fram till slutanvändarstadiet. Sådana ekonomiska fördelar bör således endast beviljas på villkor att de får effektiva återverkningar och nödvändiga kontroller bör genomföras.
- (7) För att underlätta förverkligandet av målen att utveckla den lokala jordbruksproduktionen och försörjningen med jordbruksprodukter bör programmeringen av försörjningen ske närmare de berörda öarna och strategin med partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna tillämpas systematiskt. Därför bör prognostiserade försörjningsbalanser upprättas av de myndigheter som utsetts av Grekland och överlämnas till kommissionen för godkännande.
- (8) Jordbruksproducenterna i de mindre Egeiska öarna bör uppmantras att leverera kvalitetsprodukter och saluföringen av sådana produkter bör stödjas.
- (9) Ett undantag från kommissionens fasta politik att inte tillåta statligt driftsstöd inom produktion, bearbetning och saluföring av de jordbruksprodukter som är förtecknade i bilaga I till fördraget får beviljas för att lindra effekterna av de särskilda begränsningar som jordbruksproduktionen i de mindre Egeiska öarna utsätts för på grund av deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, belägenhet långt bort från fastlandet, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter.
- (10) Genomförandet av denna förordning får inte inverka negativt på den särskilda stödnivå som de mindre Egeiska öarna hittills har omfattats av. För att kunna vidta lämpliga åtgärder, bör Grekland fortsättningsvis förfoga över belopp som motsvarar det gemenskapsstöd som redan beviljats enligt förordning (EEG) nr 2019/93. Den nya stödordning för jordbruksproduktionen i de mindre Egeiska öarna som införs genom föreliggande förordning bör samordnas med det stöd som gäller för motsvarande produktion i resten av gemenskapen, och förordning (EEG) nr 2019/93 bör därför upphävas.
- (11) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och med rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare⁽¹⁾ är det lämpligt att överlåta förvaltningen av de specifika åtgärderna för de mindre Egeiska öarna till Grekland. Åtgärderna kan därför förvaltas genom ett stödprogram som överlämnats av Grekland och som kommissionen godkännt.
- (12) Grekland har beslutat att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på hela landet från och med den 1 januari 2006. För att samordna arrangemangen för de mindre Egeiska öarna bör därför förordning (EG) nr 1782/2003 ändras i enlighet med detta.
- (13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (14) Det program som inrättas genom den här förordningen bör inledas från och med den 1 januari 2007. För att programmet skall kunna starta vid denna tidpunkt, bör emellertid Grekland och kommissionen ha möjlighet att vidta alla förberedande åtgärder mellan dagen för denna förordnings ikraftträdande och den dag då programmet börjar tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde och definition

1. I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser för att avhjälpa de svårigheter vad gäller de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och de produktionsmetoder som de mindre Egeiska öarna har på grund av sitt avlägsna geografiska läge och sin ökaraktär.

2. Med "mindre öar" avses i den här förordningen alla öar i Egeiska havet utom Kreta och Euboia.

Artikel 2

Gemenskapens stödprogram

Ett gemenskapsstödprogram för de mindre öarna skall inrättas. Det skall ha följande innehåll:

a) en särskild försörjningsordning i enlighet med kapitel II, och

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1156/2006 (EUT L 208, 29.7.2006, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

b) särskilda åtgärder för att stödja lokal jordbruksproduktion i enlighet med kapitel III.

KAPITEL II

SÄRSKILD FÖRSÖRJNINGSDNING

Artikel 3

Prognostiserad försörjningsbalans

1. Härmed inrättas en särskild försörjningsordning för de jordbruksprodukter som i de mindre öarna är nödvändiga som livsmedel eller för tillverkning av andra produkter eller som insatsvaror i jordbruket.

2. De årliga behoven av de produkter som avses i punkt 1 skall beräknas genom en prognostiserad försörjningsbalans. Därför bör den prognostiserade försörjningsbalansen upprättas av de myndigheter som utsetts av Grekland och överlämnas till kommissionen för godkännande.

En separat prognos kan göras för att bedöma bearbetnings- och förpackningsindustrins behov av produkter för den lokala marknaden, för traditionella sändningar till resten av gemenskapen och för export till tredjeländer inom ramen för traditionell handel.

Artikel 4

Förfarande för den särskilda försörjningsordningen

1. Stöd skall beviljas för leverans till mindre öar av de varor som anges i artikel 3.1.

Stödbeloppet skall fastställas med beaktande av de extra kostnaderna för saluföring av produkter på de mindre öarna och skall beräknas med utgångspunkt i avståndet till de hamnar på det grekiska fastlandet varifrån leveranserna vanligen görs, liksom de öar som fungerar som mellanstationer eller lastplatser för produkterna på vägen till de öar som är slutdestination.

2. Den särskilda försörjningsordningen skall genomföras med särskild hänsyn till följande:

a) de särskilda behoven på de mindre öarna och de noggranna kvalitetskraven,

b) traditionella handelsflöden till och från hamnar på grekiska fastlandet och mellan öarna i Egeiska havet,

c) den ekonomiska aspekten av de planerade stöden,

d) i förekommande fall behovet av att inte hindra möjligheten att utveckla den lokala produktionen.

3. Den särskilda försörjningsordningen skall tillämpas under förutsättning att de ekonomiska fördelarna faktiskt kommer slutanvändaren till godo.

Artikel 5

Export till tredjeländer och sändningar till övriga gemenskapen

1. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen får bara exporteras till tredjeländer eller sändas till den övriga gemenskapen på de villkor som fastställts i enlighet med artikel 15.2.

Dessa villkor skall i synnerhet gälla återbetalning av det stöd som mottagits inom ramen för den särskilda försörjningsordningen.

2. Export till tredjeländer eller sändning till resten av gemenskapen är tillåten för produkter bearbetade på de mindre öarna och med ursprung i produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen inom gränserna för traditionell export och traditionella sändningar. De kvantiteter som får exporteras eller sändas skall anges i enlighet med förfarandet i artikel 15.2.

Ingen form av bidrag skall beviljas vid export av dessa produkter.

Artikel 6

Tillämpningsföreskrifter för stödordningen

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med artikel 15.2. Dessa skall bland annat behandla villkor för hur Grekland får ändra kvantiteterna och vilka resurser som varje år avsätts till de olika produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen samt, i mån av behov, upprättandet av ett system med import- eller leveranslicenser.

KAPITEL III

ÅTGÄRDER FÖR ATT STÖDJA LOKALA JORDBRUKSPRODUKTER

Artikel 7

Stödåtgärder

1. Gemenskapens stödprogram skall innehålla de åtgärder som krävs för att garantera kontinuitet i och utveckling av den lokala jordbruksproduktionen på de mindre öarna.

2. Programmet skall inrättas på den geografiska nivå som Grekland anser lämpligast. Det skall utarbetas av den behöriga myndighet som Grekland utsett, som sedan skall överlämna det till kommissionen för godkännande, efter samråd med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig nivå.

Artikel 8

Förenlighet och konsekvens

1. De åtgärder som vidtas inom ramen för stödprogrammet skall vara förenliga med gemenskapslagstiftningen samt konsekventa i förhållande till annan gemenskapspolitik och övriga åtgärder som vidtas i enlighet med denna.

2. De åtgärder som vidtas inom ramen för stödprogrammet skall vara konsekventa i förhållande till de åtgärder som genomförs via den gemensamma jordbrukspolitiken övriga instrument, särskilt den gemensamma organisationen av marknaderna, landsbygdsutveckling, produktkvalitet samt djur- och miljöskydd.

Ingen åtgärd enligt denna förordning får finansieras

- a) som kompletterande stöd till de bidrags- och stödordningar som införts inom ramen för en gemensam organisation av marknaden, utom om det föreligger undantagsbehov som kan motiveras enligt objektiva kriterier,
- b) som stöd för forskningsprojekt, åtgärder för att stödja forskningsprojekt eller stödberättigande åtgärder i enlighet med rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾,
- c) som stöd för åtgärder som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽²⁾.

Artikel 9

Stödprogrammets innehåll

Ett stödprogram kan innehålla följande:

- a) En kvantifierad beskrivning av situationen inom den berörda jordbruksproduktionen med beaktande av tillgängliga utvärderingsresultat, som visar skillnader, brister och potential i fråga om utvecklingen.
- b) En beskrivning av föreslagen strategi, prioriteringar och kvantifierade mål samt en uppskattning av de ekonomiska

och sociala konsekvenser som förväntas, inbegripet effekter på sysselsättningen.

- c) En tidsplan över genomförandet av åtgärderna och en allmän vägledande finansieringsöversikt med en sammanfattning av de resurser som kommer att anslås.
- d) Belägg för förenlighet och konsekvens mellan de olika programåtgärderna samt fastställande av de kriterier som kommer att användas vid övervakning och utvärdering.
- e) De åtgärder som vidtagits för att säkerställa att stödprogrammet genomförs på ett effektivt och lämpligt sätt, bland annat arrangemang för offentliggörande, övervakning och utvärdering samt bestämmelser om kontroller och administrativa påföljder.
- f) Utnämningen av den behöriga myndighet som är ansvarig för genomförandet av stödprogrammet samt utnämningen av myndigheter eller associerade organ på lämpliga nivåer.

Artikel 10

Övervakning

Förfaranden samt fysiska och ekonomiska indikatorer för att säkerställa effektiv övervakning av genomförandet av gemenskapens stödprogram skall fastställas i enlighet med artikel 15.2.

KAPITEL IV

KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER

Artikel 11

Statligt stöd

1. För de jordbruksprodukter som omfattas av artiklarna 87–89 i fördraget får kommissionen tillåta driftsstöd för produktion, bearbetning och saluföring för att mildra de särskilda begränsningar för jordbruksproduktionen på de mindre öarna som följer av deras avlägsna belägenhet, ökaraktär och belägenhet långt bort från fastlandet.

2. Grekland får bevilja kompletterande finansiering för genomförande av stödprogrammet. I detta fall skall det statliga stödet såsom del av stödprogrammet anmälas av Grekland och godkännas av kommissionen i enlighet med denna förordning. Stöd som anmäls enligt ovan skall betraktas som anmält i den mening som avses i artikel 88.3 första meningen i fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/53/EG (EUT L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 227, 21.10.2005, s. 1.

KAPITEL V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 12

Finansiella resurser

1. De åtgärder som anges i denna förordning skall betraktas som interventionsåtgärder för att reglera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾.

2. Gemenskapen skall finansiera de åtgärder som anges i kapitel II och III med ett belopp på högst 23,93 miljoner euro per år.

3. Den summa som årligen anslås till den särskilda försörjningsordningen som avses i kapitel II får vara högst 5,47 miljoner euro.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Utkast till stödprogram

1. Senast den 31 oktober 2006 skall Grekland för kommissionen överlämna ett utkast till stödprogram inom ramen för det finansiella anslag som avses i artikel 12.2 och 12.3.

Utkastet till stödprogram skall innehålla ett utkast till en försörjningsbalans med information om produkterna, deras kvantitet samt stödbeloppet för försörjning från gemenskapen tillsammans med ett utkast till stödprogram för lokal produktion.

2. Kommissionen skall utvärdera förslaget och fatta beslut om det skall godkännas i enlighet med det förfarande som det hänvisas till i artikel 15.2.

3. Stödprogrammet skall inledas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 14

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 15.2. Dessa skall särskilt omfatta följande:

⁽¹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 42).

a) villkor för hur Grekland får ändra kvantiteterna och nivåerna för försörjningsstödet samt stödåtgärderna eller fördelningen av de resurser som avsätts för stöd till lokal produktion,

b) bestämmelser om minimikrav för de kontroller och påföljder som Grekland skall tillämpa.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av förvaltningskommittén för direktstöd, som har inrättats genom artikel 144 i förordning (EG) nr 1782/2003 (nedan kallad "kommittén").

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 16

Nationella åtgärder

Grekland skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna förordning iakttas, särskilt i fråga om kontrollåtgärder och administrativa påföljder, och underrätta kommissionen om detta.

Artikel 17

Meddelanden och rapporter

1. Grekland skall senast den 15 februari varje år meddela kommissionen hur stor del av de anslag som Grekland tilldelats som landet under det följande året avser att använda för genomförandet av stödprogrammet.

2. Grekland skall senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet under det föregående året av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning.

3. Senast den 31 december 2011, och därefter vart femte år, skall kommissionen överlämna en allmän rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för verkningarna av de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

*Artikel 18***Upphävande**

Förordning (EEG) nr 2019/93 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2007.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

*Artikel 19***Övergångsåtgärder**

Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 15.2 anta sådana övergångsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en smidig övergång från åtgärderna i enlighet med förordning (EEG) nr 2019/93 och de åtgärder som införs genom den här förordningen.

*Artikel 20***Ändring av förordning (EG) nr 1782/2003**

Förordning (EG) nr 1782/2003 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 70 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall led b ersättas med följande:

”b) alla andra direktstöd enligt bilaga VI som under referensperioden beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira, Kanarieöarna och Egeiska öarna.”

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2006.

b) I punkt 2 skall första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna skall bevilja de direktstöd som avses i punkt 1 inom de tak som fastställs enligt artikel 64.2, på de villkor som fastställs i avdelning IV kapitel 3, 6 och 7–13.”

2. I artikel 71.2 skall första stycket ersättas med följande:

”2. Under övergångsperioden skall den berörda medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 70.2, tillämpa de direktstöd som avses i bilaga VI, på de villkor som fastställs i avdelning IV kapitlen 3, 6 och 7–13 i denna förordning, inom de budgettak som motsvarar dessa direktstöds del av det nationella tak som avses i artikel 41 och som fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.”

3. I bilagorna I och IV skall den rad som avser de ”Egeiska öarna” strykas.

*Artikel 21***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007. Artiklarna 11, 13 och 14 skall dock tillämpas från och med den dag då förordningen träder i kraft.

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 2019/93	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1	Artikel 4.1
Artikel 3.2	Artikel 4.2
Artikel 3.3	Artikel 4.3
Artikel 3.4	Artikel 5.1
Artikel 3.5	Artikel 5.2
Artikel 3a.1 a	—
Artikel 3a.1 b	Artikel 12.3
Artikel 3a.1 c	Artiklarna 4.3 och 14 b
Artikel 3a.1 d	Artikel 6
Artikel 3a.2	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7.1
Artikel 6	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 13a	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 12.1
Artikel 14a	Artikel 16
Artikel 15.1	Artikel 17.2
Artikel 15.2	Artikel 17.3
Artikel 16	Artikel 21

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1406/2006

av den 18 september 2006

om ändring av förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 34.1 b i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽²⁾ skall belopp som har inkasserats eller återkrävt enligt rådets förordning (EG) nr 1788/2003 ⁽³⁾ anses vara inkomster som skall avsättas för särskilda ändamål i enlighet med artikel 18 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽⁴⁾.
- (2) För att kunna göra budgetprognostiseringen bättre och budgetförvaltningen mer flexibel bör den avgift som inför genom förordning (EG) nr 1788/2003 göras tillgänglig redan vid inledningen av budgetåret. Därför bör avgiften betalas mellan den 16 oktober och den 30 november varje år.
- (3) För att den avgift som medlemsstaterna skall betala för perioden 2005–2006 skall vara tillgänglig i början av nästa budgetår bör det föreskrivas att bestämmelsen i fråga skall vara tillämplig från och med den 1 september 2006.
- (4) För Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien (nedan kallade de "nya medlemsstaterna") angavs referenskvantiteterna för leve-

ranser och direktförsäljning ursprungligen i tabell f i bilaga I till förordning (EG) nr 1788/2003. Därefter justerade kommissionen, mot bakgrund av de omställningar som producenterna hade begärt, varje medlemsstats referenskvantiteter i enlighet med artikel 8 i den förordningen.

- (5) De nationella referenskvantiteterna för direktförsäljning fastställdes mot bakgrund av den situation som rådde före anslutningen av de nya medlemsstaterna. Efter omstruktureringen av mjölksektorn i de nya medlemsstaterna och strängare hygienbestämmelser för direktförsäljning, har det visat sig att de enskilda producenterna i stor utsträckning har valt att inte ansöka om individuella referenskvantiteter för direktförsäljning. De totala individuella referenskvantiteter som tilldelats producenterna för direktförsäljning är därmed betydligt mindre än de nationella referenskvantiteterna och betydande oanvända kvantiteter blir därför kvar i de nationella reserverna för direktförsäljning.
- (6) För att komma till rätta med detta problem och göra det möjligt att använda de kvantiteter för direktförsäljning som kan ligga oanvända i de nationella reserverna, vore det lämpligt att under perioden 2005–2006 tillåta en enda överföring av referenskvantiteterna för direktförsäljning till referenskvantiteterna för leverans när en ny medlemsstat så begär.
- (7) Förordning (EG) nr 1788/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1788/2003 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna är betalningsskyldiga gentemot gemenskapen avseende den avgift som utgår om den nationella referenskvantitet överskrids, som anges i bilaga I och som fastställs på nationell nivå separat för leveranser och direktförsäljning, och de skall betala in 99 % av den avgift de är skyldiga till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) mellan den 16 oktober och den 30 november efter den berörda tolv månadersperioden."

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 september 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 42).

⁽³⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 123. Förordningen senast ändrad genom 2005 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. I artikel 8.1 skall följande stycke läggas till:

”För Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien får kommissionen, när den perioden har löpt ut och på begäran av den berörda medlemsstaten, enligt samma förfarande också justera fördelningen av de nationella referenskvantiteterna på leveranser och direktförsäljning för perioden 2005–2006. Denna begäran skall lämnas in till kommissionen före den 10 oktober 2006. Kommissionen skall därefter anpassa fördelningen så snart som möjligt.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 skall tillämpas från och med den 1 september 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2006.

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1407/2006**av den 25 september 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 september 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
	999	96,2
0808 20 50	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
	999	92,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1408/2006**av den 22 september 2006****om förbud mot fiske efter torsk i ICES-områdena I och II b med fartyg som seglar under polsk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) Kvoter för år 2006 fastställs i rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för år 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2006 har uttömts.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uttömd kvot**

Den fiskekvot för 2006 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga skall anses vara uttömd från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, skall vara förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Det skall vara förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av dessa fartyg från och med den dagen.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2006.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16, 20.1.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1262/2006 (EUT L 230, 24.8.2006, s. 4).

BILAGA

Nr	32
Medlemsstat	Polen
Bestånd	COD/1/2b.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	I, IIb
Datum	5 september 2006

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1409/2006

av den 22 september 2006

om förbud mot fiske efter torsk i ICES-områdena I och II (norska vatten) av fartyg som seglar under fransk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för år 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs⁽³⁾ fastställs kvoter för 2006.
- (2) Enligt de uppgifter som inkommit till kommissionen har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som seglar under den medlemsstats flagg som anges i bilagan eller är registrerade i den medlemsstaten, lett till att kvoten för 2006 har uttömts.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uttömd kvot**

Den fiskekvot för 2006 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till den här förordningen, för det bestånd som anges i bilagan, skall anses vara uttömd från och med den dag som anges i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, av fartyg som seglar under den medlemsstats flagg som anges i bilagan eller är registrerade i den medlemsstaten, är förbjudet från och med den dag som anges i bilagan. Det är förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av dessa fartyg från och med den dagen.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2006.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16, 20.1.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1262/2006 (EUT L 230, 24.8.2006, s. 4).

BILAGA

Nr	33
Medlemsstat	Frankrike
Bestånd	COD/1N2AB.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Zon	I, II (norska vatten)
Datum	10 september 2006

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1410/2006**av den 25 september 2006****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1002/2006, för regleringsåret 2006/2007**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av den 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2006/2007 har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1002/2006 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens förordning (EG) nr 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till bör dessa belopp ändras enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EG) nr 1002/2006 för regleringsåret 2006/2007 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 179, 1.7.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 256, 20.9.2006, s. 7.

BILAGA

Ändrade representativa priser och tilläggsbelopp från och med den 26 september 2006 för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.III i rådets förordning (EG) nr 318/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.II i förordning (EG) nr 318/2006.

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackaroshalt.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

BESLUT nr 1/2006 AV TULLSAMARBETSKOMMITTÉN EG–TURKIET

av den 26 september 2006

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet

(2006/646/EG)

TULLSAMARBETSKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet av den 12 september 1963 om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet,

med beaktande av beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen⁽¹⁾ (nedan kallad "det grundläggande beslutet"), särskilt artiklarna 3.6, 13.3 och 28.3, och

av följande skäl:

- (1) Tullsamarbetskommittén bör fastställa de åtgärder som krävs för genomförandet av de bestämmelser om tullunionen som anges i artiklarna 3, 13 och 28 i beslut nr 1/95. Den antog för detta ändamål beslut nr 1/2001 av den 28 mars 2001 om ändring av beslut nr 1/96 beträffande fastställande av tillämpningsföreskrifter för beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet⁽²⁾.
- (2) Det är nödvändigt att anpassa bestämmelserna i beslut nr 1/2001 till de nyligen gjorda ändringarna av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, i synnerhet med avseende på möjligheten att vägra att beräkna den partiella befrielse från tullar enligt mervärdemetoden som fastställs i förfarandet för passiv förädling. Det är också nödvändigt att göra det möjligt för medlemsstaternas tullmyndigheter att utfärda gemenskapens enhetstillstånd för godkända exportörer och se till att Turkiet kan godta varucertifikat A.TR. som utfärdats på grundval av sådana tillstånd.

- (3) Som en följd av Europeiska unionens utvidgning är det vidare nödvändigt att införa texten till de olika påskrifterna på de nya officiella språken i Europeiska unionens institutioner.

- (4) Syftet med beslut nr 1/1999 av tullsamarbetskommittén EG–Turkiet av den 28 maj 1999 om förfaranden för att underlätta utfärdandet av varucertifikaten EUR.1 och upprättandet av fakturadeklarationer enligt de bestämmelser som reglerar förmånshandeln mellan Europeiska unionen, Turkiet och vissa europeiska länder⁽⁴⁾ är att för både gemenskapen och Turkiet underlätta utfärdandet av de ursprungsbevis som medför förmånsbehandling inom ramen för de förmånshandelsordningar som de båda har ingått med vissa länder, och som föreskriver ett system med ursprungskumulation dem emellan på grundval av identiska ursprungsregler och ett förbud mot restitution av eller befrielse från tullar på de berörda varorna. Enligt det beslutet skall gemenskapens exportörer och turkiska exportörer använda leverantörsdeklarationer i vilka det anges att de varor som mottagits från leverantörer i den andra delen av tullunionen har ursprung i gemenskapen eller i Turkiet; i beslutet fastställs även motsvarande metoder för administrativt samarbete.

⁽¹⁾ EGT L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 98, 7.4.2001, s. 31. Beslutet senast ändrat genom beslut nr 1/2003 (EUT L 28, 4.2.2003, s. 51).

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 402/2006 (EUT L 70, 9.3.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ EGT L 204, 4.8.1999, s. 43.

- (5) Syftet med beslut nr 1/2000 av tullsamarbetskommittén EG-Turkiet av den 25 juli 2000 om godkännande av varucertifikat EUR.1 eller fakturadeklarationer, i vilka ursprung i gemenskapen eller Turkiet intygas, och som utfärdats av vissa länder som har undertecknat ett förmånsavtal med gemenskapen eller Turkiet ⁽¹⁾ är att sörja för att varor som omfattas av tullunionen kan komma i åtnjutande av de bestämmelser om fri omsättning som föreskrivs i det grundläggande beslutet, även när de importerats till en del av tullunionen åtföljda av ett ursprungsintyg utfärdat i ett land med vilket både gemenskapen och Turkiet har ingått förmånshandelsavtal, som föreskriver ett system med ursprungskumulation dem emellan på grundval av identiska ursprungsregler och ett förbud mot restitution av eller befrielse från tullar på de berörda varorna.
- (6) Besluten nr 1/1999 och nr 1/2000 antogs i syfte att underlätta den gemensamma tillämpningen av bestämmelserna beträffande tullunionen och förmånshandelsordningarna mellan gemenskapen respektive Turkiet och vissa länder. Om inte annat följer av de anpassningar som är nödvändiga för att anpassa dem till gemenskapens regelverk bör de nuvarande bestämmelserna i besluten nr 1/1999 och nr 1/2000 införlivas med detta beslut och de besluten upphävas.
- (7) Sedan systemet med europeisk ursprungskumulation utvidgats till att omfatta även andra länder som deltar i Europa-Medelhavspartnerskapet, som är baserat på Barcelonaförklaringen som antogs vid Europa-Medelhavskonferensen den 27 och 28 november 1995, bör en nödvändig hänvisning till ursprungsintyg EUR-MED införas.
- (8) I syfte att underlätta genomförandet av tillämpningsföreskrifterna för beslut nr 1/95 bör beslut nr 1/2001 ersättas med ett nytt beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

I detta beslut fastställs tillämpningsföreskrifter för beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet (nedan kallat "det grundläggande beslutet").

Artikel 2

I detta beslut avses med

1. *tedjeland*: ett land eller territorium som inte tillhör tullområdet för tullunionen mellan EG och Turkiet,

2. *del av tullunionen*: å ena sidan, gemenskapens tullområde och, å andra sidan, Turkiets tullområde,

3. *stat*: antingen en medlemsstat i gemenskapen eller Turkiet,

4. *gemenskapens tullkodex*: gemenskapens tullkodex som upprättades genom rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽²⁾,

5. *tillämpningsföreskrifterna för gemenskapens tullkodex*: kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 211, 22.8.2000, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

AVDELNING II

TULLBESTÄMMELSER FÖR HANDEL MED VAROR MELLAN DE BÅDA DELARNA AV TULLUNIONEN

KAPITEL 1

Allmänt

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om fri omsättning i det grundläggande beslutet skall gemenskapens tullkodex och dess tillämpningsföreskrifter, som gäller inom gemenskapens tullområde, samt Turkiets tullag och dess tillämpningsföreskrifter, som gäller inom Turkiets tullområde, tillämpas på handel med varor mellan de båda delarna av tullunionen på de villkor som fastställs i detta beslut.

Artikel 4

1. För tillämpningen av artikel 3.4 i det grundläggande beslutet skall importformaliteter anses ha uppfyllts i exportstaten i och med att den handling som är nödvändig för att varorna skall kunna omsättas fritt har utfärdats.

2. Det utfärdande som avses i punkt 1 skall leda till att en tullskuld vid import uppkommer. Det skall också ge upphov till tillämpning av de handelspolitiska åtgärder som anges i artikel 12 i det grundläggande beslutet och som de berörda varorna kan omfattas av.

3. Den tidpunkt då en tullskuld enligt punkt 2 uppkommer skall anses vara den tidpunkt då tullmyndigheterna godtar exportdeklarationen för varorna i fråga.

4. Deklaranten skall vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gäldenär.

5. Det tullbelopp som motsvarar tullskulden skall bestämmas på samma sätt som en sådan tullskuld som skulle uppkomma om en deklaration för övergång till fri omsättning av varorna i fråga godtogs samma dag i syfte att avsluta ett förfarande för aktiv förädling.

KAPITEL 2

Bestämmelser om det administrativa samarbetet för befordran av varor

Artikel 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11 och 17 skall det med hjälp av styrkande handlingar som på exportörens begäran utfärdas av tullmyndigheterna i Turkiet eller i en medlemsstat bevisas att de nödvändiga villkoren för tillämpningen av bestämmelserna om fri rörlighet i det grundläggande beslutet är uppfyllda.

Artikel 6

1. De styrkande handlingar som avses i artikel 5 skall utgöras av varucertifikat A.TR. Förlagan till detta formulär återfinns i bilaga I.

2. Varucertifikat A.TR. får endast användas när varorna transporteras direkt mellan de båda delarna av tullunionen. Varor som utgör en enda sändning får emellertid transporteras genom tredjeländer, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring inom dessa länder, förutsatt att varorna hela tiden övervakas av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte blir föremål för andra åtgärder än lossning, omlastning eller åtgärder för att bevara dem i gott skick.

Varor får transporteras mellan de båda delarna av tullunionen i rörlighet genom tredjeländer.

3. För att styrka att villkoren i punkt 2 har uppfyllts skall det för tullmyndigheterna i importstaten uppvisas

a) ett enda transportdokument som gäller transporten genom det berörda tredjelandet, eller

b) ett intyg som utfärdats av det berörda tredjelandets tullmyndigheter och som innehåller

i. en exakt beskrivning av produkterna,

- ii. datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller uppgift om de andra transportmedel som använts, och
 - iii. uppgifter om under vilka förhållanden produkterna befunnit sig i tredjelandet, eller
- c) om dokumentet eller intyget saknas, andra styrkande handlingar.

Artikel 7

1. Varucertifikat A.TR. skall påtecknas av tullmyndigheterna i exportstaten när de varor det avser exporteras. Det skall ställas till exportörens förfogande så snart som den faktiska exporten har ägt rum eller säkerställts.
2. Varucertifikat A.TR. får påtecknas endast när det kan tjäna som den styrkande handling som krävs för tillämpningen av den fria omsättning som föreskrivs i det grundläggande beslutet.
3. En exportör som ansöker om ett varucertifikat A.TR. skall vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i den exportstat där varucertifikatet A.TR. utfärdas, uppvisa alla relevanta handlingar som styrker de berörda varornas status samt att övriga villkor i det grundläggande beslutet och det här beslutet är uppfyllda.
4. De utfärdande tullmyndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera varornas status samt att övriga villkor i det grundläggande beslutet och det här beslutet är uppfyllda. För detta ändamål skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de bedömer lämplig. De utfärdande tullmyndigheterna skall också kontrollera att certifikaten är korrekt ifyllda. De skall särskilt kontrollera att fältet för varubeskrivningen har fyllts i på ett sådant sätt att det utesluter varje möjlighet till bedrägliga tillägg.

Artikel 8

1. Ett varucertifikat A.TR. skall uppvisas för tullmyndigheterna i importstaten inom fyra månader från den dag då det utfärdades av tullmyndigheterna i exportstaten.

2. Varucertifikat A.TR. som uppvisas för tullmyndigheterna i importstaten efter den sista dagen enligt punkt 1 får godtas om underlåtenhet att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.

3. Även i andra fall när varucertifikat A.TR. uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importstaten godta dessa handlingar om varorna har visats upp för dem före ovannämnda sista dag.

Artikel 9

1. Varucertifikat A.TR. skall upprättas på något av gemenskapens officiella språk eller på turkiska språket, i enlighet med exportstatens nationella lagstiftning. När certifikat upprättas på turkiska skall de också upprättas på något av gemenskapens officiella språk. De skall vara maskinskrivna eller handskrivna med bläck och tryckbokstäver.

2. Varje formulär skall ha måtten 210 × 297 mm. Det papper som används skall vara vitt skrivpapper, fritt från mekanisk massa, som väger minst 25 g/m². Det skall vara försett med tryckt guillocherad bakgrund i grön färg, så att en förfalskning gjord på mekanisk eller kemisk väg blir synlig.

Medlemsstaterna och Turkiet får förbehålla sig rätten att själva trycka formulären eller låta trycka dem hos godkända tryckerier. I det senare fallet skall varje formulär innehålla en hänvisning till detta godkännande. Varje formulär skall förses med tryckeriets namn och adress eller med ett märke genom vilken tryckeriet kan identifieras. Det skall också vara försett med ett löpnummer genom vilket det kan identifieras.

3. Ett varucertifikat A.TR. skall fyllas i i enlighet med de förklarande anmärkningarna i bilaga II och alla eventuella ytterligare bestämmelser som fastställs inom ramen för tullunionen.

Artikel 10

1. Varucertifikaten A.TR. skall uppvisas för tullmyndigheterna i importstaten i enlighet med de bestämmelser som gäller där. Dessa myndigheter kan kräva att certifikatet översätts. De kan också kräva att importdeklarationen skall åtföljas av en förklaring från importören om att varorna uppfyller villkoren för fri omsättning.

2. Om det konstateras att uppgifterna i varucertifikaten A.TR. endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullmyndigheterna för genomförande av formaliteterna vid import av varorna skall detta inte i sig medföra att certifikaten blir ogiltiga, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i certifikaten verkligen avser de uppvisade varorna.

3. Uppenbara formella fel, t.ex. skrivfel, i varucertifikat A.TR. skall inte leda till att certifikaten underkänns, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i certifikaten är riktiga.

4. Om ett varucertifikat A.TR. stulits, förlorats eller förstörts får exportören hos den tullmyndighet som utfärdade certifikatet ansöka om ett duplikat, som myndigheten skall utfärda på grundval av de exporthandlingar som den har tillgång till. Ett duplikat av varucertifikat A.TR. som utfärdas på detta sätt skall i fält 8 förses med någon av följande påskrifter tillsammans med originalets utfärdandedag och löpnummer:

"ES 'DUPLICADO'

CS 'DUPLIKÁT'

DA 'DUPLIKAT'

DE 'DUPLIKAT'

ET 'DUPLIKAAT'

EL 'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'

EN 'DUPLICATE'

FR 'DUPLICATA'

IT 'DUPLICATO'

LV 'DUBLIKĀTS'

LT 'DUBLIKATAS'

HU 'MÁSODLAT'

MT 'DUPLIKAT'

NL 'DUPLICAAT'

PL 'DUPLIKAT'

PT 'SEGUNDA VIA'

SL 'DVOJNIK'

SK 'DUPLIKÁT'

FI 'KAKSOISKAPPALE'

SV 'DUPLIKAT'

TR 'İKİNCİ NÜSHADİR'

Artikel 11

1. Trots vad som sägs i artikel 7 får ett förenklat förfarande för utfärdande av varucertifikat A.TR. tillämpas i enlighet med följande bestämmelser.

2. Tullmyndigheterna i exportstaten kan ge en exportör (nedan kallad "godkänd exportör"), som ofta sänder varor för vilka varucertifikat A.TR. kan utfärdas och som på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna lämnar de garantier som behövs för att kontrollera varornas status, tillstånd att inte behöva omfattas av kravet att vid exporttillfället för tullkontoret i exportstaten uppvisa antingen varorna eller ansökan om ett varucertifikat A.TR. avseende dessa varor, för att få ett varucertifikat A.TR. på de villkor som anges i artikel 7.

3. Tullmyndigheterna skall inte bevilja tillstånd enligt punkt 2 för exportörer som inte lämnar de garantier som de anser nödvändiga. De behöriga myndigheterna kan återkalla tillståndet när som helst. De skall göra det när den godkända exportören inte längre uppfyller villkoren eller inte längre lämnar dessa garantier.

4. Det tillstånd som utfärdas av tullmyndigheterna skall framför allt innehålla uppgifter om

a) det kontor som är ansvarigt för förhandspåskrift av certifikaten,

b) det sätt på vilket den godkända exportören skall bevisa att certifikaten i fråga har använts,

c) i de fall som avses i punkt 5 b, den myndighet som är behörig att utföra den efterkontroll som avses i artikel 16.

5. I tillståndet skall det föreskrivas att det fält som är reserverat för tullens påskrift, beroende på vad de behöriga myndigheterna beslutar, antingen

a) i förväg skall förses med ett avtryck från en stämpel från det behöriga tullkontoret i exportstaten och en underskrift, som får vara en faksimil, av en tjänsteman på det kontoret, eller

b) av den godkända exportören skall förses med ett avtryck från en särskild stämpel som godkänts av tullmyndigheterna i exportstaten och överensstämmer med förlagan i bilaga III.

6. I de fall som avses i punkt 5 a skall någon av följande påskrifter göras i fält 8 "Anmärkningar" på varucertifikat A.TR.:

ES 'Procedimiento simplificado'

CS 'Zjednodušený postup'

DA 'Forenklet fremgangsmåde'

DE 'Vereinfachtes Verfahren'

ET 'Lihtsustatud tolliprotseduur'

EL 'Απλουστευμένη διαδικασία'

EN 'Simplified procedure'

FR 'Procédure simplifiée'

IT 'Procedura semplificata'

LV 'Vienkāršota procedūra'

LT 'Supaprastinta procedūra'

HU 'Egyszerűsített eljárás'

MT 'Procedura simplifikata'

NL 'Vereenvoudigde regeling'

PL 'Procedura uproszczona'

PT 'Procedimento simplificado'

SL 'Poenostavljen postopek'

SK 'Zjednodušený postup'

FI 'Yksinkertaistettu menettely'

SV 'Förenklat förfarande'

TR 'Basitleştirilmiş prosedür'

7. Det ifyllda certifikatet med den påskrift som anges i punkt 6 och den godkända exportörens underskrift skall vara likvärdigt med en handling som intygar att de villkor som avses i artikel 5 har uppfyllts.

Artikel 12

1. En exportör som ofta exporterar varor från en annan medlemsstat i gemenskapen än den där han är etablerad kan erhålla status som godkänd exportör för denna export.

Han skall för detta ändamål inge en ansökan till de behöriga tullmyndigheterna i den medlemsstat där han både är etablerad

och för den bokföring som intygar de berörda varornas status och att de övriga kraven i det grundläggande beslutet och i det här beslutet är uppfyllda.

2. När de myndigheter som anges i punkt 1 konstaterar att villkoren i artikel 11 är uppfyllda och utfärdar tillståndet, skall de underrätta tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten om detta.

3. I de fall där kontrolladressen inte är förtryckt i fält 14 på varucertifikatet A.TR., skall exportören i fält 8 "Anmärkningar" på varucertifikatet A.TR. ange den medlemsstat som utfärdat tillståndet, och till vilken Turkiets tullmyndigheter skall sända sin begäran om efterkontroll enligt artikel 16.

Artikel 13

Om varor står under kontroll av ett tullkontor i en del av tullunionen skall det vara möjligt att ersätta det ursprungliga varucertifikatet A.TR. med ett eller flera varucertifikat A.TR., så att alla eller vissa av dessa varor kan sändas någon annanstans inom tullunionens tullområde. Ersättningsvarucertifikat A.TR. skall utfärdas av det tullkontor under vars kontroll produkterna står.

Artikel 14

1. Tullmyndigheterna i gemenskapens medlemsstater och i Turkiet skall genom Europeiska gemenskapernas kommission förse varandra med avtryck av de stämplarna som används vid deras tullkontor vid utfärdande av varucertifikat A.TR. samt med adresserna till de tullmyndigheter som ansvarar för kontrollen av dessa certifikat.

2. För att se till att detta beslut tillämpas på ett riktigt sätt skall gemenskapen och Turkiet genom de behöriga tullmyndigheterna bistå varandra vid kontrollen av att varucertifikaten A.TR. är äkta och att uppgifterna i dessa handlingar är riktiga.

Artikel 15

1. Trots vad som sägs i artikel 7.1 får ett varucertifikat A.TR. undantagsvis utfärdas efter export av de varor det avser, om

a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av misstag, förbiseende eller särskilda omständigheter, eller

b) det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna visas att ett varucertifikat A.TR. utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall exportören i sin ansökan ange plats och datum för exporten av de produkter som varucertifikatet A.TR. avser samt ange skälen för ansökan.

3. Tullmyndigheterna får utfärda varucertifikat A.TR. i efterhand först efter att ha kontrollerat att uppgifterna i exportörens ansökan stämmer överens med uppgifterna i motsvarande handlingar.

4. Varucertifikat A.TR. som utfärdas i efterhand skall i fält 8 förses med någon av följande påskrifter:

ES 'EXPEDIDO A POSTERIORI'

CS 'VYSTAVENO DODATEČNĚ'

DA 'UDSTEDT EFTERFØLGENDE'

DE 'NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT'

ET 'TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD'

EL 'ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ'

EN 'ISSUED RETROSPECTIVELY'

FR 'DÉLIVRÉ A POSTERIORI'

IT 'RILASCIATO A POSTERIORI'

LV 'IZSNIEGTS RETROSPEKTĪV'

LT 'RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS'

HU 'KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL'

MT 'MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT'

NL 'AFGEGEVEN A POSTERIORI'

PL 'WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE'

PT 'EMITIDO A POSTERIORI'

SL 'IZDANO NAKNADNO'

SK 'VYDANÉ DODATOÈNE'

FI 'ANNETTU JÄLKIKÄTEEN'

SV 'UTFÄRDAT I EFTERHAND'

TR 'SONRADAN VERİLMİŞTİR'

Artikel 16

1. Efterkontroll av varucertifikat A.TR. skall göras stickprovsvis eller när importstatens tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande certifikatens äkthet, de berörda varornas status eller uppfyllandet av övriga villkor i det grundläggande beslutet eller i det här beslutet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall importstatens tullmyndigheter återsända varucertifikatet A.TR. och fakturan, om den lämnats in, eller en kopia av dessa handlingar till exportstatens tullmyndigheter och vid behov ange skälen för undersökningen. Alla handlingar och upplysningar som inhämtats och som tyder på att de upplysningar som lämnas i varucertifikatet A.TR. inte är riktiga skall lämnas som stöd för begäran om kontroll.

3. Kontrollen skall göras av exportstatens tullmyndigheter. För detta ändamål skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

4. Om importstatens tullmyndigheter beslutar att i avvaktan på resultatet av kontrollen tills vidare inte bevilja de berörda varorna den behandling som följer av bestämmelserna om fri omsättning i det grundläggande beslutet, skall de erbjuda importören att varorna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som de finner nödvändiga.

5. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall snarast möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat skall klart visa om handlingarna är äkta och om de berörda varorna får anses vara i fri omsättning i tullunionen och uppfylla övriga villkor i det grundläggande beslutet och det här beslutet.

6. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom tio månader från dagen för begäran om kontroll, eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att handlingens äkthet eller varornas verkliga status skall kunna fastställas, skall de tullmyndigheter som begärt kontrollen vägra den behandling som följer av bestämmelserna om fri omsättning i det grundläggande beslutet, utom under exceptionella omständigheter.

Artikel 17

1. Trots vad som sägs i artikel 5 skall de bestämmelser om fri omsättning som föreskrivs i det grundläggande beslutet också gälla varor som importerats till en del av tullunionen om de åtföljs av ett bevis för turkiskt ursprung eller gemenskapsursprung, utfärdat i ett land, en grupp av länder eller ett territorium inom ramen för förmånshandelsavtal som ingåtts av både gemenskapen och Turkiet med detta land, denna grupp av länder eller detta territorium, och som föreskriver ett system med ursprungskumulation på grundval av identiska ursprungsregler och ett förbud mot restitution av eller befrielse från tullar.

2. De metoder för administrativt samarbete som fastställs i ursprungsreglerna i de relevanta förmånshandelsavtalen skall även gälla de intyg som avses i punkt 1.

Artikel 18

Om det i samband med kontrollförfaranden enligt artikel 16 uppstår tvister som inte kan lösas mellan de tullmyndigheter som begärt en kontroll och de tullmyndigheter som ansvarar för att denna kontroll utförs, eller om frågor uppstår angående tolkningen av detta beslut, skall tvisterna hänskjutas till tull-samarbetskommittén.

Alla tvister mellan importören och importstatens tullmyndigheter skall lösas enligt lagstiftningen i importstaten.

Artikel 19

Den som i syfte att erhålla den behandling som följer av bestämmelserna om fri omsättning i det grundläggande beslutet

upprättar eller låter upprätta en handling som innehåller oriktiga uppgifter skall bli föremål för påföljder.

KAPITEL 3

Bestämmelser om varor som medförs av resande*Artikel 20*

Varor som inte är avsedda för kommersiellt bruk och som medförs av resande från den ena delen av tullunionen till den andra skall omfattas av bestämmelserna om fri omsättning i det grundläggande beslutet utan krav på det certifikat som avses i kapitel 2, om de deklarerats som varor som uppfyller villkoren för fri omsättning och det inte finns något tvivel om denna deklara-tions riktighet.

KAPITEL 4

Postförsändelser*Artikel 21*

Postförsändelser (inklusive postpaket) skall omfattas av de bestämmelser om fri omsättning som föreskrivs i det grundläggande beslutet utan krav på det certifikat som avses i kapitel 2, under förutsättning att det inte finns någon uppgift på emballaget eller de medföljande handlingarna om att varorna i emballaget inte uppfyller villkoren i det grundläggande beslutet. Denna uppgift skall anges med hjälp av en gul etikett enligt förlagan i bilaga IV, som i alla sådana fall skall anbringas av de behöriga myndigheterna i exportstaten.

AVDELNING III

TULLBESTÄMMELSER FÖR HANDEL MED VAROR MED TREDJELAND

KAPITEL 1

Bestämmelser om varors tullvärde*Artikel 22*

Kostnader för transport, försäkring, lastning och hantering som hänför sig till transport av varor från tredjeland efter varornas införsel till tullunionens territorium skall inte beaktas vid beräkningen av tullvärdet, under förutsättning att de anges separat från det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna.

KAPITEL 2

Passiv förädling*Artikel 23*

I detta kapitel avses med "tresidig trafik" det system enligt vilket förädlingsprodukterna efter passiv förädling övergår till fri omsättning med partiell eller fullständig befrielse från importtullar i en annan del av tullunionen än den från vilken varorna temporärt exporterades.

Artikel 24

Om förädlingsprodukter eller ersättningsprodukter övergår till fri omsättning enligt systemet med tresidig trafik skall informationsblad INF 2 användas för att lämna upplysningar om temporärt exporterade varor enligt systemet med tresidig trafik, i syfte att erhålla partiell eller fullständig befrielse från importtullar för förädlingsprodukter eller ersättningsprodukter.

Artikel 25

1. Informationsblad INF 2 skall, för den mängd varor som hänförs till förfarandet, upprättas i ett original och en kopia på formulär som motsvarar förlagan i bilaga 71 till tillämpningsföreskrifterna för gemenskapens tullkodex, när det utfärdas i gemenskapen, eller som motsvarar den förlaga som fastställs i den turkiska tullagen på grundval av den bilagan, när det utfärdas i Turkiet. Formulären skall fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk eller på turkiska språket. Anmälningkontoret skall påteckna originalet och kopian av informationsbladet INF 2. Det skall behålla kopian och återlämna originalet till deklaranter.

2. Det anmälningkontor som skall påteckna informationsblad INF 2 skall i fält 16 ange den metod som använts för att identifiera de temporärt exporterade varorna.

3. Om prover tas eller illustrationer eller tekniska beskrivningar används, skall det anmälningkontor som avses i punkt 1 bestyrka dessa prover, illustrationer eller tekniska beskrivningar genom att fästa sitt tullsigill antingen på varorna, om deras beskaffenhet gör detta möjligt, eller på emballaget, på ett sådant sätt att det inte kan brytas.

En etikett med kontorets stämpel och referensuppgifter om exportdeklarationen skall fästas vid proverna, illustrationerna eller de tekniska beskrivningarna på ett sätt som förhindrar att utbyte sker.

Proverna, illustrationerna eller de tekniska beskrivningarna, bestyrkta och förseglade i enlighet med denna punkt, skall återlämnas till exportören som skall uppvisa dem med sigillen orörda när förädlingsprodukterna eller ersättningsprodukterna återimporteras.

4. Om en analys krävs och resultaten av denna inte kommer att vara kända förrän efter det att tullkontoret har påtecknat

informationsblad INF 2, skall den handling som innehåller analysresultaten lämnas till exportören i ett förseglat kuvert som är skyddat mot överkan.

Artikel 26

1. Utfartskontoret skall intyga på originalet att varorna har lämnat tullområdet och skall återlämna originalet till den person som visade upp det.

2. Importören av förädlingsprodukterna eller ersättningsprodukterna skall uppvisa originalet av informationsblad INF 2 och, i tillämpliga fall, uppge identifieringsmetoden för avslutningskontoret.

Artikel 27

1. Om det tullkontor som utfärdar informationsblad INF 2 anser att ytterligare upplysningar, utöver de som är angivna i informationsbladet, är nödvändiga, skall det lämna sådana uppgifter. Om utrymmet inte är tillräckligt skall ett ytterligare blad bifogas. Detta skall anges på originalet.

2. Det tullkontor som påtecknade informationsblad INF 2 kan uppmanas göra en kontroll i efterhand av att bladet är äkta och att de uppgifter det innehåller är riktiga.

3. Vid leveranser i flera sändningar får det nödvändiga antalet informationsblad INF 2 upprättas för den mängd varor eller produkter som hänförs till förfarandet. Det ursprungliga informationsbladet får även ersättas med ytterligare informationsblad, eller, om endast ett informationsblad används, får det tullkontor för vilket informationsbladet upprättades anteckna mängden varor eller produkter på originalet. Om utrymmet inte är tillräckligt skall ett ytterligare blad bifogas, och detta skall anges på originalet.

4. För tresidig trafik som omfattar ett stort antal transaktioner får tullmyndigheterna tillåta användning av sammanfattande informationsblad INF 2 som täcker all import eller export under en viss period.

5. I undantagsfall får informationsbladet INF 2 utfärdas i efterhand, dock inte efter utgången av den period under vilken handlingar skall behållas.

Artikel 28

Om informationsbladet INF 2 stulits, förlorats eller förstörts får operatören ansöka om ett duplikat hos det tullkontor som påtecknade det. Detta kontor skall tillmötesgå denna begäran, förutsatt att det kan visas att de temporärt exporterade varor för vilka duplikatet begärs ännu inte har återimporterats.

Originalen och kopiorna av ett informationsblad som utfärdas på detta sätt skall förses med någon av följande uppgifter:

"ES	'DUPLICADO'
CS	'DUPLIKÁT'
DA	'DUPLIKAT'
DE	'DUPLIKAT'
ET	'DUPLIKAAT'
EL	'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'
EN	'DUPLICATE'
FR	'DUPLICATA'
IT	'DUPLICATO'
LV	'DUBLIKĀTS'
LT	'DUBLIKATAS'
HU	'MÁSODLAT'
MT	'DUPLIKAT'
NL	'DUPLICAAT'
PL	'DUPLIKAT'
PT	'SEGUNDA VIA'
SL	'DVOJNIK'
SK	'DUPLIKÁT'
FI	'KAKSOISKAPPALE'
SV	'DUPLIKAT'
TR	'İKİNCİ NÜSHADİR'

Artikel 29

Partiell befrielse från importtullar skall på begäran beviljas för förädlingsprodukter som skall övergå till fri omsättning genom att tullvärdet grundas på kostnaden för förädlingsprocessen.

Tullmyndigheterna skall vägra att beräkna partiell befrielse från importtullar enligt denna bestämmelse, om det innan ersättningsprodukterna övergår till fri omsättning fastställs att det enda syftet med övergången till fri omsättning till en nolltullsats för de temporärt exporterade varor som inte har ursprung i en av tullunionens delar, i den mening som avses i avdelning II kapitel 2 avsnitt 1 i gemenskapens tullkodex och avdelning II kapitel 2 avsnitt 1 i den turkiska tullagen, var att dra nytta av partiell befrielse enligt denna bestämmelse.

De bestämmelser om varors tullvärde som fastställs i gemenskapens tullkodex och den turkiska tullagen skall också tillämpas på förädlingskostnaderna, vilka inte skall inbegripa de temporärt exporterade varorna.

KAPITEL 3

Återinförda varor

Artikel 30

1. Varor som efter export från en del av tullunionen återinförs till den andra delen av tullunionen och där övergår till fri omsättning inom en period av tre år skall, på begäran av den berörda personen, beviljas befrielse från importtullar.

Treårsperioden får förlängas om särskilda omständigheter föreligger.

2. Om de återinförda varorna, före exporten från det tullområde som tillhör en del av tullunionen, hade övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats eller till nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, skall befrielse från tull enligt punkt 1 beviljas endast om de återimporteras för samma ändamål.

Om det ändamål för vilket varorna importeras inte längre är detsamma skall det importtullbelopp som de skall beläggas med minskas med det belopp som debiterades för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det senare beloppet skulle överstiga det belopp som debiterades när de återinförda varorna övergick till fri omsättning, skall ingen återbetalning beviljas.

3. Befrielse från importtullar enligt punkt 1 skall inte beviljas för varor som exporterats från det tullområde som tillhör en del av tullunionen enligt förfarandet för passiv förädling, såvida inte varorna kvarstår i samma skick som de exporterades i.

Artikel 31

Befrielse från importtullar enligt artikel 30 skall beviljas endast om varor återimporteras i samma skick som de exporterades i.

Artikel 32

Artiklarna 30 och 31 skall också tillämpas på förädlingsprodukter som ursprungligen exporterats eller återexporterats efter ett förfarande för aktiv förädling.

Det importtullbelopp som lagligen skall betalas skall fastställas på grundval av reglerna enligt förfarandet för aktiv förädling, varvid dagen för återexport av förädlingsprodukterna skall anses vara den dag då varorna övergår till fri omsättning.

Artikel 33

Återinförda varor skall vara befriade från importtullar även om de bara utgör en del av de varor som tidigare exporterats från den andra delen av tullunionen.

Detsamma skall gälla varor som utgör delar av eller tillbehör till maskiner, instrument, apparater eller andra produkter som tidigare exporterats från den andra delen av tullunionen.

Artikel 34

1. Med avvikelse från artikel 31 skall återinförda varor enligt nedan vara befriade från importtullar:

- a) Varor som efter att ha exporterats från den andra delen av tullunionen inte har genomgått någon annan behandling än sådan som krävs för att bevara dem i gott skick eller någon annan hantering än sådan som endast förändrar deras utseende.
- b) Varor som efter att ha exporterats från den andra delen av tullunionen genomgått annan behandling än sådan som krävs för att bevara dem i gott skick eller annan hantering än sådan som endast förändrar deras utseende, men som visat sig vara felaktiga eller olämpliga för sin avsedda användning, under förutsättning att ett av följande villkor är uppfyllt:

— Varorna behandlades eller hanterades endast i syfte att reparera dem eller återställa dem i gott skick.

— Varornas olämplighet för den avsedda användningen blev uppenbar först efter det att behandlingen eller hanteringen hade påbörjats.

2. Om återinförda varor har genomgått behandling eller hantering som är tillåten enligt punkt 1 b och denna behandling skulle ha inneburit att de påförts importtullar om de hade hänförs till förfarandet för passiv förädling, skall de regler som gäller för att debitera tull enligt detta förfarande tillämpas.

Om varor har gjorts till föremål för en åtgärd som utgörs av reparation eller återställande i gott skick som blev nödvändigt till följd av oförutsedda omständigheter som uppstod utanför de tullområden som tillhör de respektive delarna av tullunionen, och detta fastställts på ett sätt som tillfredställer tullmyndigheterna, skall emellertid befrielse från importtullar beviljas, under förutsättning att de återinförda varornas värde inte är högre till

följd av åtgärden än deras värde vid tidpunkten för exporten från det tullområde som tillhör den andra delen av tullunionen.

3. För tillämpningen av punkt 2 andra stycket gäller följande:

- a) Med "reparation eller återställande i gott skick som blev nödvändigt" avses åtgärder för att avhjälpa funktionsfel eller materiell skada som uppstått på varorna medan de befann sig utanför de tullområden som tillhör de respektive delarna av tullunionen, utan vilka varorna inte längre skulle kunna användas på normalt sätt för de ändamål de var avsedda för.
- b) De återinförda varornas värde skall inte anses vara högre till följd av den åtgärd de gjorts till föremål för än deras värde vid tidpunkten för exporten från det tullområde som tillhör den andra delen av tullunionen, om åtgärden inte omfattar mer än vad som är absolut nödvändigt för att varorna skall kunna fortsätta att användas på samma sätt som vid den tidpunkten.

När reparationen eller återställandet av varorna i gott skick gör det nödvändigt att införliva reservdelar skall detta vara begränsat till sådana delar som är absolut nödvändiga för att varorna skall kunna användas på samma sätt som vid tidpunkten för exporten.

Artikel 35

När tullformalitetserna för export fullgörs skall tullmyndigheterna på begäran av den berörda personen utfärda en handling som innehåller de upplysningar som behövs för att varorna skall kunna identifieras om de återinförs till ett tullområde som tillhör en del av tullunionen.

Artikel 36

1. Följande varor skall godtas som återinförda varor:

— Varor för vilka följande handlingar uppvisas till stöd för deklarationen för övergång till fri omsättning:

- a) Det exemplar av exportdeklarationen som tullmyndigheterna har återlämnat till exportören, eller en kopia av denna handling bestyrkt som äkta av dessa myndigheter, eller
- b) det informationsblad som avses i artikel 37.

Om den bevisning som tullmyndigheterna har tillgång till vid tullkontoret för återimport eller som de kan få fram med hjälp av den berörda personen visar att de varor som deklarerats för övergång till fri omsättning ursprungligen exporterats från det tullområde som tillhör den andra delen av tullunionen och att varorna vid den aktuella tidpunkten uppfyllde villkoren för att godtas som återinförda varor, skall de handlingar som anges i a och b inte krävas.

- Varor som omfattas av en ATA-carnet utfärdad i den andra delen av tullunionen.

Dessa varor får godtas som återinförda varor inom de ramar som anges i artikel 30, även efter det att ATA-carnetens giltighetstid har löpt ut.

Under alla omständigheter skall följande formaliteter fullgöras:

- De uppgifter som lämnats i fälten A–G på kupongen för återimport skall kontrolleras.
- Talongen och fält H på kupongen för återimport skall fyllas i.
- Kupongen för återimport skall behållas.

2. Punkt 1 första strecksatsen skall inte tillämpas på internationell befordran av emballage, transportmedel eller vissa varor som förs in enligt särskilda tullförfaranden, om det i autonoma bestämmelser eller i konventioner anges att tullhandlingar inte behövs under dessa omständigheter.

Den skall inte heller tillämpas i de fall där varor får deklarerats för övergång till fri omsättning muntligen eller genom någon annan handling.

3. Om tullmyndigheterna vid tullkontoret för återimport anser det nödvändigt får de begära att den berörda personen lämnar ytterligare bevisning, i synnerhet för att de återinförda varorna skall kunna identifieras.

Artikel 37

Informationsblad INF 3 skall upprättas i ett original och två kopior på formulär som motsvarar förlagorna i bilaga 110 till tillämpningsföreskrifterna för gemenskapens tullkodex, när det utfärdas i gemenskapen, eller som motsvarar de förlagor som fastställs i den turkiska tullagen på grundval av den bilagan, när det utfärdas i Turkiet. Formulären skall fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk eller på turkiska språket.

Artikel 38

1. Informationsblad INF 3 skall på exportörens begäran utfärdas av tullmyndigheterna vid exporttullkontoret när exportformaliteterna för de berörda varorna fullgörs, om exportören förklarar att varorna sannolikt kommer att återinföras via ett tullkontor i den andra delen av tullunionen.

2. Informationsblad INF 3 får också på exportörens begäran utfärdas av tullmyndigheterna vid exporttullkontoret efter det att exportformaliteterna för de berörda varorna har fullgjorts, under förutsättning att dessa myndigheter på grundval av de uppgifter de förfogar över kan fastställa att uppgifterna i exportörens begäran avser de exporterade varorna.

Artikel 39

1. Informationsblad INF 3 skall innehålla alla de uppgifter som tullmyndigheterna behöver för att kunna identifiera de exporterade varorna.

2. Om det förväntas att de exporterade varorna kommer att återinföras till det tullområde som tillhör den andra delen av tullunionen eller till de tullområden som tillhör tullunionens båda delar via flera andra tullkontor än exporttullkontoret, får exportören begära att flera informationsblad INF 3 utfärdas för att den totala kvantiteten exporterade varor skall kunna omfattas.

På liknande sätt får exportören begära att de tullmyndigheter som utfärdat ett informationsblad INF 3 skall ersätta det med flera informationsblad INF 3, som tillsammans omfattar den totala kvantitet varor som var upptagna på det informationsblad INF 3 som ursprungligen utfärdades.

Exportören får också begära att ett informationsblad INF 3 utfärdas för endast en del av de exporterade varorna.

Artikel 40

Originalen och en kopia av informationsblad INF 3 skall återlämnas till exportören för uppvisande på det tullkontor där återimport sker. Den andra kopian skall arkiveras av de tullmyndigheter som utfärdade bladet.

Artikel 41

Tullkontoret för återimport skall på originalet och kopian av informationsblad INF 3 ange kvantiteten återinförda varor som är befriade från importtullar, behålla originalet och sända kopian försedd med referensnummer och datum för deklarationen för övergång till fri omsättning till de tullmyndigheter som utfärdade bladet.

Dessa tullmyndigheter skall jämföra kopian med den som de innehar och arkivera den.

Artikel 42

Om originalet av informationsblad INF 3 stulits, förlorats eller förstörts, får den berörda personen begära att de tullmyndigheter som utfärdade det utfärdar ett duplikat. De skall uppfylla denna begäran om omständigheterna berättigar till det. Ett duplikat som utfärdas på detta sätt skall förses med någon av följande påskrifter:

ES	'DUPLICADO'
CS	'DUPLIKÁT'
DA	'DUPLIKAT'
DE	'DUPLIKAT'
ET	'DUPLIKAAT'
EL	'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'
EN	'DUPLICATE'
FR	'DUPLICATA'
IT	'DUPLICATO'
LV	'DUBLIKĀTS'
LT	'DUBLIKATAS'
HU	'MÁSODLAT'
MT	'DUPLIKAT'
NL	'DUPLICAAT'
PL	'DUPLIKAT'
PT	'SEGUNDA VIA'
SL	'DVOJNIK'
SK	'DUPLIKÁT'
FI	'KAKSOISKAPPALE'
SV	'DUPLIKAT'
TR	'İKİNCİ NÜSHADİR'

Tullmyndigheterna skall på sin kopia av informationsblad INF 3 ange att ett duplikat har utfärdats.

Artikel 43

1. På begäran av tullmyndigheterna vid det tullkontor där återimport sker skall tullmyndigheterna vid exporttullkontoret lämna alla de uppgifter som de förfogar över, för att de skall kunna fastställa om varorna uppfyller de villkor som är nödvändiga för att de skall kunna omfattas av bestämmelserna i detta kapitel.

2. Informationsblad INF 3 får användas för denna begäran och för överföring av de uppgifter som avses i punkt 1.

KAPITEL 4

Upprättande av bevis för förmånsursprung i delar av tullunionen

Artikel 44

I detta kapitel fastställs regler som är avsedda att underlätta

- utfärdandet av varucertifikat EUR.1 eller EUR-MED och upprättandet av fakturadeklarationer eller EUR-MED-fakturadeklarationer enligt bestämmelserna i de förmånshandelsavtal som både gemenskapen och Turkiet ingått med andra länder, grupper av länder eller territorier, och i vilka det föreskrivs ett system med ursprungskumulation på grundval av identiska ursprungsregler och ett förbud mot restitution av eller befrielse från tullar,
- det administrativa samarbete som för detta ändamål inrättas mellan tullmyndigheterna i gemenskapens medlemsstater och i Turkiet.

Artikel 45

1. Vid tillämpning av artikel 44 a skall leverantörerna av varor i fri omsättning inom tullunionen som skall levereras mellan de båda delarna av tullunionen lämna en deklARATION (nedan kallad "leverantörsdeklARATION") beträffande ursprungsstatus för de levererade varorna i enlighet med de ursprungsregler som föreskrivs i de berörda förmånshandelsordningarna.

2. Leverantörsdeklarationer skall användas av exportörer som intyg, särskilt som stöd för ansökningar om utfärdande av varucertifikat EUR.1 eller EUR-MED eller som grundval för upprättande av fakturadeklarationer eller EUR-MED-fakturadeklarationer.

Artikel 46

Leverantören skall, utom i de fall som avses i artikel 47, tillhandahålla en separat deklARATION för varje varusändning.

Leverantören skall ange deklARATIONEN på den faktura som rör sändningen eller på en följesedel eller någon annan kommersiell handling i vilken de berörda varorna beskrivs tillräckligt väl för att de skall kunna identifieras.

Leverantören får tillhandahålla deklARATIONEN när som helst, även efter det att varorna har levererats.

Artikel 47

1. Om en leverantör regelbundet förser en viss kund med varor vilkas ursprungsstatus förutses bli bestående under avsevärd tid, får leverantören tillhandahålla en enda leverantörsdeklaration (nedan kallad "leverantörsdeklaration för längre tid") som omfattar flera varusändningar. En leverantörsdeklaration för längre tid får utfärdas för en tid av upp till ett år från och med dagen för utfärdandet av deklarationen.

2. En leverantörsdeklaration för längre tid får utfärdas med retroaktiv verkan. I sådana fall får deklarationens giltighetstid inte överstiga ett år från och med den första giltighetsdagen.

3. Leverantören skall omedelbart underrätta köparen när en leverantörsdeklaration för längre tid inte längre är giltig för de varor som levereras.

Artikel 48

1. Leverantörsdeklarationer skall utformas i enlighet med bilaga V eller, när det gäller leverantörsdeklarationer för längre tid, i enlighet med bilaga VI.

2. Leverantörsdeklarationer skall vara försedda med leverantörens egenhändiga namnteckning och får upprättas på förtryckta blanketter. Om fakturor och leverantörsdeklarationer upprättas med hjälp av dator, behöver deklarationerna dock inte undertecknas, under förutsättning att leverantören lämnar ett skriftligt åtagande till köparen, i vilket han förklarar sig ta det fulla ansvaret för varje leverantörsdeklaration i vilken han identifieras såsom om deklarationen hade undertecknats av honom.

Artikel 49

1. Vid tillämpning av artikel 44 b skall tullmyndigheterna i gemenskapens medlemsstater och i Turkiet bistå varandra vid kontroller av riktigheten hos uppgifterna i leverantörsdeklarationerna.

2. Tullmyndigheterna i den stat där beviset om ursprungsstatus är utfärdat eller upprättat får i syfte att kontrollera en leverantörsdeklarations riktighet eller äkthet vända sig till exportören och begära att denne av leverantören skall få ett INF 4-informationscertifikat. Informationscertifikatet skall upprättas på formulär som motsvarar förlagan i bilaga V till rådets förordning (EG) nr 1207/2001⁽¹⁾, när det utfärdas i

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande av varucertifikat EUR.1, upprättande av fakturadeklarationer och EUR.2-formulär och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer och om upphävande av förordning (EEG) nr 3351/83 (EGT L 165, 21.6.2001, s. 1. Bilaga V i förordningen ändrad genom EGT L 170, 29.6.2002, s. 88).

gemenskapen, eller som motsvarar den förlaga som fastställs i den turkiska tullagen på grundval av den bilagan, när det utfärdas i Turkiet. Formuläret skall fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk eller på turkiska språket. Tullmyndigheterna i den stat som skall lämna eller som begär att få upplysningarna får begära en översättning av upplysningarna i de handlingar som uppvisas för dem till den statens officiella språk.

3. INF 4-informationscertifikatet skall utfärdas av tullmyndigheterna i den stat där leverantören är etablerad. Dessa myndigheter skall ha rätt att kräva att varje slag av bevis uppvisas samt ha rätt att utföra alla sådana inspektioner av leverantörens räkenskaper eller alla andra kontroller som de anser nödvändiga.

4. Tullmyndigheterna i den stat där leverantören är etablerad skall utfärda INF 4-informationscertifikatet inom tre månader efter mottagandet av den ansökan som ingivits till dem av leverantören och skall i certifikatet ange om leverantörens deklaration var korrekt.

5. Det ifyllda certifikatet skall lämnas till leverantören, som skall vidarebefordra det till exportören, så att denne kan överlämna det till tullmyndigheten i den stat där beviset om ursprungsstatus är utfärdat eller upprättat.

Artikel 50

1. En leverantör som upprättar en leverantörsdeklaration skall under minst tre år bevara alla handlingar som styrker att deklarationen är korrekt.

2. En tullmyndighet till vilken en ansökan om utfärdande av ett INF 4-informationscertifikat lämnats in skall bevara ansökningshandlingar under minst tre år.

Artikel 51

1. Om en exportör inte kan inkomma med ett INF 4-informationscertifikat inom fyra månader från tullmyndigheternas begäran i den stat där beviset om ursprungsstatus utfärdats eller upprättats, kan dessa myndigheter rikta en direkt begäran till tullmyndigheterna i den stat där leverantören är etablerad om att bekräfta de berörda produkternas ursprungsstatus med avseende på de ursprungsregler som föreskrivs i de berörda förmånshandelsavtalen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall de tullmyndigheter som begärt kontrollen sända alla för dem tillgängliga uppgifter till tullmyndigheterna i den stat där leverantören är etablerad, samt ange de formella och sakliga skälen för sin förfrågan.

De skall till stöd för sin begäran tillhandahålla alla sådana handlingar eller uppgifter som de erhållit som talar för att leverantörsdeklarationen är oriktig.

3. Tullmyndigheterna i den stat där leverantören är etablerad får i samband med kontrollen kräva att varje slag av bevis uppvisas och får utföra alla sådana inspektioner av tillverkarens räkenskaper eller alla andra kontroller som de anser lämpliga.

4. De tullmyndigheter som har begärt kontrollen skall, med hjälp av ett INF 4-informationscertifikat, så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna.

5. Om det inte kommit in något svar inom fem månader från och med den dag då kontrollen begärdes eller om uppgifterna i svaret inte är tillräckliga för att styrka produkternas faktiska ursprung, skall tullmyndigheterna i den stat där beviset om ursprungsstatus utfärdats eller upprättats ogiltigförklara det beviset på grundval av de berörda handlingarna.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 52

Besluten nr 1/1999, nr 1/2000 och nr 1/2001 skall upphöra att gälla. Hänvisningar till bestämmelserna i de upphävda besluten skall anses som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i det här beslutet. Leverantörsdeklarationer, inbegripet leverantörsdeklarationer för längre tid, som upprättats före dagen för ikraftträdandet av det här beslutet skall fortsätta att gälla.

Leverantörsdeklarationer som motsvarar formulären i beslut nr 1/1999 får fortsätta att upprättas under en tid av tolv månader räknat från ikraftträdandet av det här beslutet, utom i de fall då de skall användas av exportörer som bevis till stöd för ansök-

ningar om utfärdande av varucertifikat EUR-MED eller som grundval för upprättande av EUR-MED-fakturadeklarationer.

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har antagits.

Utfärdat i Ankara den 26 september 2006.

På tullsamarbetskommitténs vägnar

P. FAUCHERAND

Ordförande

BILAGA I

VARUCERTIFIKAT

1. Exportör (namn, fullständig adress, land) ☐		A.TR. Nr A 000000	
		2. Transportdokument (frivillig uppgift) nr datum	
3. Mottagare (namn, fullständig adress, land) (frivillig uppgift)		4. ASSOCIERING mellan EUROPEISKA GEMENSKAPEN och TURKIET	
		5. Exportland	6. Bestämmelseland ⁽¹⁾
7. Uppgifter om transporten (frivillig uppgift)		8. Anmärkningar	
9. Artikelnummer	10. Märken och nummer, antal och slag av förpackningar (för bulkvaror ange fartygets namn eller numret på godsvagnen eller lastfordonet), varuslag	11. Bruttovikt (kg) eller annat mått (hl, m³ osv.)	
12. TULLMYNDIGHETENS PÅSKRIFT		13. EXPORTÖRENS DEKLARATION	
Deklarationen bestyrks Exportdokument ⁽²⁾ : Formulär nr Tullkontor Utfärdande land (ort och datum) (underskrift)		Stämpel Undertecknad försäkrar härmed att de varor som beskrivs ovan uppfyller de villkor som krävs för utfärdande av detta certifikat. (ort och datum) (underskrift)	

⁽¹⁾ Ange medlemsstaten eller Turkiet.⁽²⁾ Ange uppgift endast om exportlandet kräver det.

14. BEGÄRAN OM KONTROLL, till: ☐	15. RESULT AV KONTROLL
Kontroll begärs av detta certifikats äkthet och riktighet (ort och datum) Stämpel (underskrift)	Utförd kontroll visar att detta certifikat ⁽¹⁾ ☐ är utfärdat av det angivna tullkontoret och att uppgifterna i certifikatet är riktiga ☐ inte uppfyller kraven i fråga om uppgifternas äkthet och riktighet (se bifogade anmärkningar) (ort och datum) Stämpel
Begärande tullkontors fullständiga adress (underskrift) <hr/> (1) Sätt ett kryss i lämplig ruta.

BILAGA II

FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR TILL VARUCERTIFIKATET

I. Regler för ifyllande av varucertifikatet

1. Varucertifikatet A.TR. skall upprättas i enlighet med artikel 9.1.
2. Det får inte innehålla några raderingar eller överskrivningar. Eventuella ändringar skall göras genom att de felaktiga uppgifterna stryks över och eventuella nödvändiga rättelser läggs till. Varje sådan ändring skall bekräftas med signatur av den person som fyllde i certifikatet och påtecknas av tullmyndigheterna.

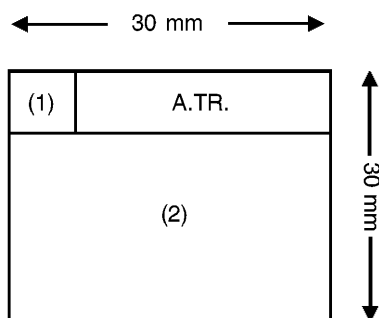
En varubeskrivning skall anges i det avsedda fältet utan att någon rad lämnas tom. Om hela fältet inte fylls i skall en vågrät linje dras under sista textraden och det tomma utrymmet korsas över.

II. Uppgifter som skall anges i de olika fälten

1. Ange den berörda personens eller det berörda företags fullständiga namn och adress.
 2. Ange i förekommande fall transportdokumentets nummer.
 3. Ange i förekommande fall fullständigt namn på och adress till den eller de personer eller det eller de företag till vilken/vilket/vilka varorna skall levereras.
 5. Ange namnet på det land från vilket varorna exporteras.
 6. Ange namnet på det berörda landet.
 9. Ange respektive artikels ordningsnummer i förhållande till det totala antal artiklar som omfattas av certifikatet.
 10. Ange förpackningarnas märken, nummer, antal och slag samt varornas sedvanliga handelsbeteckning.
 11. Ange bruttovikten av de varor som beskrivs i motsvarande fält 10, uttryckt i kg eller något annat mått (hl, m³ osv.).
 12. Skall fyllas i av tullmyndigheten. Ange i förekommande fall uppgifter som avser exportdokumentet (formulärets typ och nummer, tullkontorets och det utfärdande landets namn).
 13. Ange ort och datum samt exportörens underskrift och namnförtydligande.
-

BILAGA III

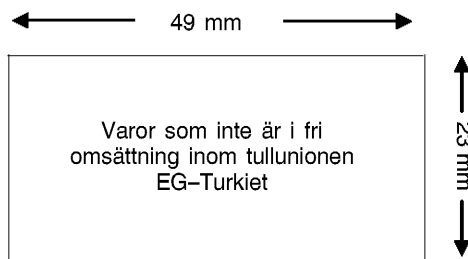
Den särskilda stämpel som avses i artikel 11.5

- (1) Bokstäver och riksvapen som betecknar den exporterande staten.
(2) Upplysningar som är nödvändiga för att identifiera den godkända exportören.

BILAGA IV

Gul etikett som avses i artikel 21

BILAGA V

LEVERANTÖRSDEKLARATION

Leverantörsdeklarationen, vars text återges nedan, måste upprättas enligt fotnoterna. Fotnoterna behöver dock inte återges.

DEKLARATION

Undertecknad deklarerar härmed att de varor som tas upp i detta dokument (1)
 har ursprung i (2) och uppfyller ursprungsreglerna för förmånshandel
 med
 (3).

Jag deklarerar att

kumulation har tillämpats med (namn på landet/länderna)

ingen kumulation har tillämpats (4)

Jag förbinder mig att till tullmyndigheternas förfogande ställa alla ytterligare styrkande handlingar som de kan behöva:

..... (5)

..... (6)

..... (7)

(1) Om endast en del av de varor som tas upp i dokumentet berörs, bör dessa anges eller markeras tydligt och en hänvisning till markeringarna införas i deklarationen, enligt följande:

" ... som tas upp i detta dokument och markeras med ... har ursprung i ... ".

(2) Gemenskapen, Turkiet eller ett land, en grupp av länder eller ett territorium enligt artikel 44 a.

(3) Land, grupp av länder eller territorium enligt artikel 44 a som berörs.

(4) Fyll i eller stryk där så är lämpligt.

(5) Ort och datum.

(6) Namn och ställning i företaget.

(7) Underskrift.

BILAGA VI

LEVERANTÖRSDEKLARATION FÖR LÄNGRE TID

Leverantörsdeklarationen, vars text återges nedan måste upprättas enligt fotnoterna. Fotnoterna behöver dock inte återges.

DEKLARATION

Undertecknad deklarerar härmed att nedan beskrivna varor: (1)

..... (2)

som regelbundet levereras till (3) har ursprung i (4)

och uppfyller ursprungsreglerna för förmånshandel med (5).

Jag deklarerar att

kumulation har tillämpats med (namn på landet/länderna)

ingen kumulation har tillämpats (6).

Denna deklaration gäller för alla ytterligare sändningar av dessa produkter som avsänds från och med till och med (7).

Jag förbinder mig att omedelbart underrätta om denna deklaration inte längre gäller.

Jag förbinder mig att till tullmyndigheternas förfogande ställa ytterligare styrkande handlingar som de kan behöva.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Varubeskrivning.

(2) Kommersiell beteckning som används på fakturorna, t.ex. modellnummer.

(3) Namn på företag till vilket varorna levereras.

(4) Gemenskapen, Turkiet eller ett land, en grupp av länder eller ett territorium enligt artikel 44 a.

(5) Land, grupp av länder eller territorium enligt artikel 44 a som berörs.

(6) Fyll i eller stryk där så är lämpligt.

(7) Ange datum. Perioden bör inte överstiga tolv månader.

(8) Ort och datum.

(9) Namn och ställning i företaget, företagets namn och adress.

(10) Underskrift.

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 22 september 2006

om solskyddsmedels effektivitet och påståenden om detta

[delgivet med nr K(2006) 4089]

(Text av betydelse för EES)

(2006/647/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

6.3 i direktiv 76/768/EEG vad gäller påståenden om effektiviteten hos solskyddsmedel.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt andra strecksatsen i artikel 211, och

(6) Även om industrin redan har vidtagit vissa åtgärder är det lämpligt att ge exempel på påståenden om solskyddsmedel som bör undvikas, försiktighetsåtgärder som bör vidtas och bruksanvisningar som bör rekommenderas för vissa av de egenskaper som hävdas.

av följande skäl:

(1) Solskyddsmedel är kosmetiska produkter i den mening som avses i artikel 1.1 i rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter ⁽¹⁾.

(7) Det är också lämpligt att ta upp vissa andra aspekter som berör påståenden om solskyddsmedel och dessas effektivitet, närmare bestämt den lägsta graden av effektivitet hos solskyddsmedel som krävs för att ett fullgott folkhälsoskydd skall kunna garanteras samt hur solskyddsmedel kan märkas på ett enkelt och lättförståeligt sätt så att konsumenten enklare kan välja lämplig produkt.

(2) Enligt första stycket i artikel 2 i direktiv 76/768/EEG får kosmetiska produkter som släpps ut på marknaden inom gemenskapen inte kunna skada människors hälsa vid normal eller rimligen förutsebar användning, varvid presentationen av produkten, märkning och eventuella bruksanvisningar särskilt skall beaktas.

(8) Solstrålning består bl.a. av (kortvågig) ultraviolett B-strålning ("UVB-strålning") och (långvågig) ultraviolett A-strålning ("UVA-strålning"). Inflammation i huden ("solbränna") och den resulterande hudrodnaden (erytem) orsakas huvudsakligen av UVB-strålning. Störst cancerrisk utgår visserligen från UVB-strålning, men riskerna med UVA-strålning får inte heller ignoreras. UVA-strålning leder dessutom till att huden åldras i förtid. Forskningsresultat antyder också att kroppens immunsystem påverkas av alltför hög exponering för UVB- och UVA-strålning.

(3) I artikel 6.3 i direktiv 76/768/EEG föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att text, namn, varumärken, bilder och tecken, figurativa eller ej, som används på etiketter, i varupresentation och reklam för kosmetiska produkter inte antyder någon egenskap som produkterna ifråga inte besitter.

(9) Solskyddsmedel kan effektivt skydda mot solbränna. Forskningsresultat antyder också att solskyddsmedel kan förebygga för tidigt åldrande av huden och skydda mot förändringar i immunsystemet som orsakas av för hög ljusexponering. Epidemiologiska undersökningar visar att användningen av solskyddsmedel kan förebygga vissa typer av hudcancer.

(4) Enligt artikel 7a i direktiv 76/768/EEG skall dessutom tillverkaren eller dennes representant eller den person för vars räkning en kosmetisk produkt tillverkas eller den som är ansvarig för att en importerad kosmetisk produkt släpps ut på gemenskapsmarknaden i förebyggande syfte hålla bevisning för den verkan som den kosmetiska produkten uppger ha, om detta är motiverat med hänsyn till arten av denna verkan eller av produkten, tillgänglig för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat det gäller.

(5) För att bidra till en hög hälsoskyddsnivå bör riktlinjer ges avseende innebörden av de krav som fastställs i artikel

(10) För att uppnå dessa skyddande effekter måste solskyddsmedel skydda mot både UVB- och UVA-strålning. Trots att solskyddsfaktorn endast avser skyddet mot sådan strålning som orsakar erytem (främst UVB-strålning), bör solskyddsmedel skydda mot både UVB- och UVA-strålning.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/65/EG (EUT L 198, 20.7.2006, s. 11).

- (11) Inte ens de solskyddsmedel som är mycket effektiva och som skyddar mot både UVB- och UVA-strålning kan garantera ett fullständigt skydd mot hälsoriskerna med ultraviolett UV-strålning. Inget solskyddsmedel kan filtrera bort all UV-strålning. Dessutom finns det ännu inga klara vetenskapliga bevis för att användningen av solskyddsmedel förebygger melanom. Följaktligen bör solskyddsmedel inte hävda eller ge intryck av att de kan ge ett fullständigt skydd mot de risker som utgår från en överdriven exponering för UV-strålning.
- (12) Detta gäller i synnerhet spädbarn och småbarn som exponeras för sol. Eftersom den som i barndomen exponeras för sol löper större risk att utveckla hudcancer senare i livet bör solskyddsmedel inte ge intryck av att de ger tillräckligt skydd för spädbarn och småbarn.
- (13) Feluppfattningar om solskyddsmedels egenskaper bör beömas med hjälp av lämpliga varningstexter.
- (14) Med utgångspunkt i olika studier har *International Agency for Research on Cancer* inom ramen för Världshälsoorganisationen understrukit vikten av sambandet mellan en korrekt användning av solskyddsmedel och effektiviteten hos den aktuella solskyddsfaktorn. Det är särskilt viktigt att solskyddsmedlet appliceras på huden upprepade gånger. För att uppnå den skyddsnivå som anges med solskyddsfaktorn måste solskyddsmedlet dessutom användas i de mängder som används vid tester, dvs. 2 mg/cm², vilket motsvarar sex teskedar solkräm (ca. 36 gram) för en genomsnittlig vuxen person. Denna mängd är större än den mängd som konsumenterna i allmänhet använder. Om en mindre mängd används minskar solskyddet oproportionerligt. Använder man t.ex. bara halva mängden av ett solskyddsmedel kan solskyddet minska med upp till tre gånger.
- (15) För att garantera ett fullgott folkhälsoskydd bör solskyddsmedel vara tillräckligt effektiva mot både UVA- och UVB-strålning. Solskyddsmedel bör därför ge ett minimiskydd mot både UVA- och UVB-strålning. En högre solskyddsfaktor (dvs. främst UVB-skydd) bör även medföra ett högre UVA-skydd. Det bör således finnas ett samband mellan skydd mot UVA- och UVB-strålning. Vetenskapliga undersökningar visar att vissa typer av biologiska skador på huden kan förebyggas och begränsas om förhållandet mellan den skyddsfaktor som mäts med ett test som avser kvarstående pigmentering (dvs. som avser främst UVA-strålning) och den faktor som mäts vid test som avser solskyddsfaktor (dvs. som avser främst UVB-strålning) är 1:3. Därutöver rekommenderar dermatologer en kritisk våglängd på minst 370 nm för att ett omfattande skydd skall uppnås.
- (16) För att säkerställa reproducerbarhet och jämförbarhet när det gäller det rekommenderade minimiskyddet mot UVB-strålning bör *International Sun Protection Factor Test Method* (2006) användas i den version från 2006 som uppdaterats av den europeiska, japanska, amerikanska och sydafrikanska industrin. För att bedöma minimiskyddet mot UVA-strålning bör *persistent-pigment darkening method* (metod som avser kvarstående pigmentering) som används av den japanska industrin och som har modifierats av den franska hälsoskyddsmyndigheten *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* användas tillsammans med testet avseende kritisk våglängd. Dessa testmetoder har förelagts den europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) för fastställande av europeiska standarder på detta område ⁽¹⁾.
- (17) Dessa testmetoder bör användas som referensmetoder, men helst skall *in vitro*-metoder som ger likvärdiga resultat användas, eftersom *in vivo*-metoder för med sig etiska problem. Industrin bör förstärka arbetet med att ta fram *in vitro*-metoder avseende skydd mot både UVA- och UVB-strålning.
- (18) Påståenden om solskyddsmedels effektivitet bör vara klara, ändamålsenliga och grunda sig på identiska kriterier så att konsumenten enklare kan jämföra produkter och välja rätt produkt för varje soltillfälle och hudtyp.
- (19) Det finns ett särskilt behov av enhetliga påståenden om UVA-skydd så att konsumentens val av solskyddsmedel som skyddar mot både UVB- och UVA-strålning underlättas.
- (20) Ett stort antal olika siffror som anger solskyddsfaktor bidrar inte till målet att påståenden skall vara klara och ändamålsenliga. Solskyddet ökar endast marginellt från en solskyddsfaktor till nästa, vilket i synnerhet gäller mellan de högre solskyddsfaktorerna. Dessutom är ökningen av skyddet endast linjärt när det gäller solbränna, dvs. en produkt med solskyddsfaktor 30 skyddar dubbelt så bra mot solbränna som en solskyddsfaktor 15. En produkt med solskyddsfaktor 15 absorberar dock 93 % av UVB-strålningen samtidigt som en produkt med solskyddsfaktor 30 absorberar 97 % av UVB-strålningen. Solskyddsfaktorer över 50 ökar inte skyddet mot UV-strålning på ett meningsfullt sätt. Därför kan man utan att minska konsumenternas urval av olika starka solskyddsmedel minska det sammanlagda antalet solskyddsfaktorer.

⁽¹⁾ Standardiseringsmandat förelagt CEN om metoder för test av solskyddsmedels effektivitet, mandat M/389, 12 juli 2006.

- (21) En märkning med en av fyra kategorier ("låg", "medel", "hög" och "mycket hög") ger en klarare och mer ändamålsenlig beskrivning av solskyddsmedels effektivitet än ett stort antal olika siffror. Kategorin bör därför anges minst lika tydligt som solskyddsfaktorn.
- (22) Konsumenterna bör informeras om riskerna med överdriven solexponering. Därutöver behöver konsumenterna riktlinjer för att välja effektiva solskyddsmedel beroende på graden av solexponering och vilken hudtyp personen ifråga har.

- c) *UVB-strålning*: solstrålning i spektrumet 290–320 nm,
- d) *UVA-strålning*: solstrålning i spektrumet 320–400 nm,
- e) *kritisk våglängd*: den våglängd upp till vilken andelen av absorptionskurvans area från 290 nm utgör 90 % av den totala arean mellan 290 nm och 400 nm,
- f) *minsta erytemdos*: mängden erytemeffektiv energi,
- g) *solskyddsfaktor*: minsta erytemdos på hud som skyddas av ett solskyddsmedel i förhållande till minsta erytemdos på samma oskyddade hud,

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS.

AVSNITT 1

SYFTE OCH DEFINITIONER

1. Denna rekommendation innehåller riktlinjer beträffande följande:

- a) Avsnitt 2 avser tillämpningen av artikel 6.3 i direktiv 76/768/EEG när det gäller vissa egenskaper hos solskyddsmedel och påståenden rörande dessas effektivitet.

- b) Avsnitt 3, 4 och 5 avser den lägsta graden av effektivitet hos solskyddsmedel som krävs för att en hög skyddsnivå mot UVB- och UVA-strålning skall kunna garanteras samt klar och lättförståelig märkning av solskyddsmedel i syfte att underlätta för konsumenterna att välja en lämplig produkt.

2. I denna rekommendation avses med

- a) *solskyddsmedel*: preparat (t.ex. kräm, olja, gel, spray) som är avsett att komma i kontakt med människors hud uteslutande eller i huvudsak för att skydda den mot UV-strålning genom att strålningen absorberas, sprids eller reflekteras,
- b) *påstående*: uppgift om ett solskyddsmedels egenskaper vad avser effektivitet, i form av text, namn, varumärken, bilder och tecken, figurativa eller ej, som används på etiketter, i varupresentation och reklam för solskyddsmedel,

- h) *UVA-skyddsfaktor*: den UVA-dos som minst krävs för att framkalla en kvarvarande pigmentering på hud som skyddas av ett solskyddsmedel i förhållande till den UVA-dos som minst krävs för att framkalla en minimal pigmentering på samma oskyddade hud.

AVSNITT 2

UVA-/UVB-SKYDD, PÅSTÅENDEN, FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER VID ANVÄNDNING, BRUKSANVISNINGAR

3. De egenskaper och påståenden som anges i punkterna 4–8 bör beaktas vid tillämpningen av artikel 6.3 i direktiv 76/768/EEG.

4. Solskyddsmedel bör skydda mot både UVB- och UVA-strålning.

5. Det bör inte göras några påståenden som innebär att följande egenskaper görs gällande:

- a) 100 % skydd mot UV-strålning (t.ex. "sunblock", "sunblocker" eller "fullständigt skydd").

- b) Medlet behöver inte appliceras på nytt (t.ex. "skyddar hela dagen").

6. Det bör finnas varningstext på solskyddsmedel som anger att de inte ger 100 % skydd samt råd om försiktighetsåtgärder som skall vidtas utöver användningen av solskyddsmedel. Sådan varningstext kan vara bland annat följande:
- "Vistas inte för länge i solen, även om du använder ett solskyddsmedel."
 - "Utsätt inte spädbarn och småbarn för direkt sol."
 - "För mycket sol medför en allvarlig hälsorisk."
7. Solskyddsmedel bör vara försedda med en bruksanvisning som säkerställer att solskyddsmedlets påstådda effektivitet kan uppnås. Sådana anvisningar kan vara bland annat följande:
- "Applicera solskyddsmedlet innan du går ut i solen."
 - "Applicera medlet ofta så att du är skyddad hela tiden, särskilt när du svettas eller när du har badat och torkat dig."
8. Solskyddsmedel bör vara försedda med en bruksanvisning som säkerställer att en tillräcklig mängd appliceras på huden för att medlets påstådda effektivitet skall uppnås. Detta kan t.ex. ske genom att det anges vilken mängd som krävs med hjälp av bildtecken, en illustration eller en mätanordning. Solskyddsmedel bör vara försedda med uppgifter om risken med att använda en mindre mängd, såsom "Varning: om du applicerar för litet solskyddsmedel får du mycket sämre skydd".

AVSNITT 3

LÄGSTA GRAD AV EFFEKTIVITET

9. Solskyddsmedel bör ge ett minimiskydd mot UVB- och UVA-strålning. Skyddsgraden bör mätas med hjälp av standardiserade testmetoder där resultaten kan reproduceras och med beaktande av att medlet försämras genom ljusets inverkan. *In vitro*-testmetoder är att föredra.

10. Solskyddsmedel bör ge följande minimiskydd:

- Ett UVB-skydd motsvarande solskyddsfaktor 6 som fastställts med tillämpning av *International Sun Protection Factor Test Method (2006)* eller ett likvärdigt skydd som fastställts genom annan *in vitro*-metod.
- Ett UVA-skydd som motsvarar en UVA-skyddsfaktor på en tredjedel av solskyddsfaktorn med tillämpning av *persistent pigment darkening method* i dess modifierade form enligt den franska hälsoskyddsmyndigheten *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps*, eller ett likvärdigt skydd som fastställts genom annan *in vitro*-metod.
- En kritisk våglängd på 370 nm, som fastställts med tillämpning av testmetoden för kritisk våglängd.

AVSNITT 4

KLARA OCH ÄNDAMÅLSENLIGA PÅSTÅENDEN OM EFFEKTIVITET

11. Påståenden om solskyddsmedels effektivitet bör vara klara, entydiga och ändamålsenliga samt grunda sig på standardiserade, reproducerbara kriterier.
12. Påståenden om UVB- och UVA-skydd bör göras endast om skyddet är detsamma som eller överstiger de nivåer som anges i punkt 10.
13. Solskyddsmedels effektivitet bör anges på etiketten med hänvisning till kategorier som "lågt", "medel", "högt" och "mycket högt". Varje kategori bör motsvara en standardiserad grad av skydd mot UVB- och UVA-strålning.
14. Det bör användas ett begränsat antal siffror på etiketterna för att ange solskyddsfaktorn så att det blir enklare att jämföra olika produkter, utan att konsumenterna får ett mindre urval. Följande solskyddsfaktorer rekommenderas för varje kategori och därmed sammanhängande märkning:

Kategori enligt märkning	Solskyddsfaktor enligt märkning	Uppmätt solskyddsfaktor (uppmätt i enlighet med de principer som rekommenderas i punkt 10 a)	Rekommenderad lägsta UVA-skyddsfaktor (uppmätt i enlighet med de principer som rekommenderas i punkt 10 b)	Rekommenderad lägsta kritiska våglängd (uppmätt i enlighet med de principer som rekommenderas i punkt 10 c)
"Lågt skydd"	"6"	6–9,9	1/3 av angiven solskyddsfaktor	370 nm
	"10"	10–14,9		
"Medelhögt skydd"	"15"	15–19,9		
	"20"	20–24,9		
	"25"	25–29,9		
"Högt skydd"	"30"	30–49,9		
	"50"	50–59,9		
"Mycket högt skydd"	"50 +"	60 ≤		

15. Den kategori som solskyddsmedlen tillhör bör vara minst lika framträdande på etiketten som solskyddsfaktorn.

AVSNITT 5

KONSUMENTINFORMATION

16. Konsumenterna bör informeras om de risker som hänger samman med alltför hög exponering för UV-strålning och om vilken kategori av solskyddsmedel som krävs för en viss grad av solexponering och en viss hudtyp. Detta kan ske t.ex. genom information på nationella webbplatser, genom broschyrer eller pressmeddelanden.

AVSNITT 6

ADRESSATER

17. Denna rekommendation är riktad till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2006.

På kommissionens vägnar
Günter VERHEUGEN
Vice ordförande